

БІЛІНСЬКИЙ Павло Петрович (23. 09. 1928, м. Мелітополь, нині Запоріж. обл. — 30. 12. 1986, Новосибірськ, РФ) — математик. Доктор фізико-математичних наук (1960), професор (1961). Заслужений діяч науки і техніки РРФСР. Закін. Львівський університет (1951), де й працював доцент

(1954–57). Від 1957 — в Інституті математики Сибір. відділ. АН СРСР: ст. н. с., від 1968 — завідувач відділу теорії функцій; одночасно від 1959 — проф. Новосибір. університету. Один із засн. сибір. школи геом. теорії функцій. Розв'язав низку задач теорії квазіконформ. відображень, розвинув варіац. метод розв'язування екстремал. задач для квазіконформ. відображень, одержав фундам. результати в теорії просторових квазіконформ. відображень.

Основні праці

О метрических свойствах квазиконформного отображения // Докл. АН СССР. 1953. Т. 93, № 4; Решение экстремальных задач теории квазиконформных отображений вариационным методом // Сибир. матем. журн. 1960. Т. 1, № 3; Устойчивость в теореме Лиувилля о пространственных квазиконформных отображениях // Некоторые проблемы математики и механики. Ленинград, 1970; О порядке близости пространственного квазиконформного отображения к конформному // Сибир. матем. журн. 1973. Т. 14, № 3; Общие свойства квазиконформных отображений. Новосибирск, 1974.

[А. В. Сичов](#)

Бібліографічний опис:

Білінський Павло Петрович / А. В. Сичов // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-40098>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).